

4. juni 1959, lov nr. 251 af 7. juni 1963 og lov nr. 19 af 8. februar 1967. For børnehave- og fritidshjemsseminarierne beror støtten på finanslovbevilling på grundlag af tilsvarende principper som for de øvrige private seminarier, således som de oprindeligt blev fastlagt i aktstykke nr. 175 fra folketingets finansudvalg for samlingen 1948-49.

Efter den gældende tilskudsordning ydes der 85 pct. af den lærerløn, seminarierne udbetaler; lønnen skal svare til lønningerne ved statens seminarier for så vidt angår lærerseminarierne og husholdningsseminarierne og til lønningerne på statens småbørnslærerindeseminarium i Vejle for så vidt angår lønningerne til de faste lærere ved børnehave- og fritidshjemsseminarierne.

Endvidere ydes et tilskud til seminariernes bygninger på $3\frac{1}{2}$ pct. af den værdi, ministeriet har vurderet bygningerne med inventar og samlinger til, eller for så vidt seminarierne benytter lejede lokaler, halvdelen af en af undervisningsministeren godkendt lejesum samt et driftstilskud, der beregnes noget forskelligt for de tre seminariegrupper:

De private lærerseminarier får et pristalsreguleret tilskud, der reguleres efter reguleringspristallet for januar måned på for tiden 14.175 kr. pr. klasse, børnehave- og fritidshjemsseminarierne får et tilskud, der ligeledes er pristalsreguleret, på for tiden 9.700 kr. pr. klasse og husholdningsseminarierne et pristalsreguleret tilskud på for tiden 507 kr. pr. elev.

Øvelsesskolerne ved de private lærerseminarier får beregnet tilskud sammen med seminarierne. Tilskuddet pr. klasse i øvelsesskolerne udgør dog kun en tredjedel af tilskuddet pr. klasse ved seminarierne.

Derudover findes en rådighedsbevilling for hver af de tre seminariegrupper. Den administreres af undervisningsministeren. For lærerseminarierne udgør den 80.000 kr. pr. år, for husholdningsseminarierne 5.000 kr. og for børnehave- og fritidshjemsseminarierne 20.000 kr. pr. år. Sidstnævnte bevilling er med henblik på at forøge kapaciteten m. v. på seminarierne med finansudvalgets godkendelse på forventet tillægsbevilling for finansåret 1968-69 ved aktstykke nr. 409 for folketingsåret 1967-68 forhøjet indtil 320.000 kr.

Statens udgifter til disse bevillinger har i finansåret 1967-68 andraget følgende beløb:

De private lærerseminarier	59.511.767 kr.
Husholdningsseminarierne	1.836.029 -
Børnehave- og fritidshjemsseminarierne	4.914.145 -
I alt	<u>66.261.941 kr.</u>

De private seminarier, der er selvejende institutioner, kan endvidere opnå 4 pct. afdragsfri statslån til opførelse eller køb af fast ejendom, større ombygninger samt til omdannelse til selvejende institutioner. Statslånet kan ikke udgøre mere end 50 pct. af den værdi, undervisningsministeren vurderer seminariets faste ejendom til, og den selvejende institution må selv skaffe en sjettedel af værdien.

Som tilskud til nedbringelse af studieafgifterne er der med hjemmel i § 34 i læreruddannelsesloven af 11. juni 1954 tilvejebragt en bevilling, som senest ved finansudvalgets aktstykke nr. 332 for folketingsåret 1966-67 er fastsat til 1.000 kr. årligt pr. studerende.

Derudover er der ved bevilling på finansloven, første gang for finansåret 1967-68, opnået hjemmel til tilsvarende tilskud til de studerende ved husholdningsseminarierne med 1.000 kr. årligt pr. studerende og ved børnehave- og fritidshjemsseminarierne med 400 kr. årligt pr. studerende.

Statens udgifter hertil udgjorde i finansåret 1967-68 følgende beløb:

De private lærerseminarier	9.351.200 kr.
Husholdningsseminarierne	273.000 -
Børnehave- og fritidshjemsseminarierne	904.600 -
I alt	<u>10.528.800 kr.</u>

Forslag til en nyordning.

De private seminarier har udover statens tilskud og de studerendes betaling for undervisningen ikke indtægter af betydning, og bortfald af studieafgiften vil derfor betyde, at staten må overtage udgifterne ved seminariernes drift, ligesom staten må afholde den del af etableringsudgifterne i forbindelse med byggeri m. v., som ikke kan skaffes ved lån på det almindelige lánemarked.

En sådan ordning kan ikke gennemføres uden betydelige ændringer i de private seminariers stilling, som på flere måder vil komme til at minde om den, der gælder for teknika, jfr. lov nr. 146 af 25. april 1962, og for handelshøjskoler, jfr. lov nr. 193 af 26. maj 1965. Både de forskelle, der skyldes, at seminariernes opgave er en anden end teknikas og handelshøjskolernes, og hensynet til, at der som foran nævnt findes en række statsseminarier, som de private seminarier må sammenholdes med, fører til, at de regler, der gælder for teknikas og handelshøjskolernes organisation og drift m. v., ikke umiddelbart kan overføres til de private seminarier.

Man finder, at det på samme måde, som tilfældet er efter lovgivningen om teknika og handelshøjskoler, må være en betingelse, at private seminarier